

Delstudie 3: Betydelsen av samverkan vid riskhantering för livstillfredsställelse bland kvinnor och deras tonårsbarn som upplevt våld i nära relation eller stalkning

Bakgrund

Att utsättas för våld i nära relation utgör en allvarlig risk för hälsan och välbefinnandet – i synnerhet för kvinnor (t ex BRÅ 2009). De barn och ungdomar som bevittnar detta våld riskerar också både negativ påverkan för sin hälsa och välbefinnande och att själva utsättas (t ex Cater et al. 2015, Holt et al. 2008). Även i de fall där relationen mellan de vuxna avslutas riskerar såväl den vuxna som eventuella gemensamma barn att utsättas för ytterligare våld och förföljelse (stalkning). För att skydda och hjälpa dessa kvinnor och barn har polisen och socialtjänsten ansvar för att både bedöma och hantera risken för ytterligare utsatthet. Samverkan mellan dessa båda myndigheter är ofta avgörande för att kunna säkerställa en skyddad situation för utsatta vuxna och barn. Men fastän många kvinnor och barn och unga drabbas i Sverige varje år är kunskapen låg om betydelsen av utformningen av polisens och socialtjänstens arbete med riskhantering (och riskbedömning) för de utsattas tillfredsställelse med sina liv.

Syfte och frågeställningar

Syftet med delstudie 3 är att förstå vilken betydelse - om någon - riskhantering samordnad mellan polis och socialtjänst enligt RISKSAM-modellen har för de utsattas tillfredsställelse med sina liv. De utsatta inkluderar både vuxna som utsatts för våld i nära relation och/eller stalkning av sin nuvarande eller tidigare partner och deras barn och syftet kan brytas ner i följande frågeställningar:

- 3:1 (Hur) förändras tillfredsställelsen med livet bland våldsutsatta efter riskhantering enligt RISKSAM-modellen?
- 3:2 Vilket värde tillskriver våldsutsatta sådan riskhantering i relation till våldet, mötena med poliser och/eller socialarbetare och andra potentiella risk-, sårbarhets- och skyddsfaktorer (i form av bl a erfarenheter och relationer) för sin egna och sina eventuella barns livskvalitet?
- 3:3 Vilket värde tillskriver ungdomar vars mammor utsatts för våld sådan riskhantering i relation till våldet, mötena med poliser och/eller socialarbetare och andra potentiella risk-, sårbarhets- och skyddsfaktorer (i form av bl a erfarenheter och relationer) för sin egna och sina mammors livskvalitet?

Metod

Forskningsfråga 3:1 studeras genom två enkäter. Forskningsfråga 3:2 studeras genom intervjuer med ca 60 utsatta för våld och/eller stalkning av sin tidigare eller nuvarande partner, vid tre tillfällen. Forskningsfråga 3:3 studeras genom intervjuer med ungdomar i åldrarna 13-18 år, vilkas mamma utsatts för våld och/eller stalkning av sin tidigare eller nuvarande partner, vid tre tillfällen.

Intervjuerna med utsatta vuxna och ungdomar görs med hjälp av intervjuguider bestående av övergripande teman med möjliga uppföljningsfrågor. I intervjuerna introduceras temana i den ordning de står i intervjuguiden. Exakt hur själva frågorna formuleras, vilka som ställs och i vilken ordning de ställs beror på hur intervjusamtalet utvecklas och vad informanterna berättar. Principen är dock att frågorna i första hand formuleras öppet för att uppmuntra detaljerade beskrivningar om sina erfarenheter och uppfattningar.